

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118319438
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6118319438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom X. mája XXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 1.401,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.401,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.401,26 Eur od 15.12.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou pôvodne na Okresný súd Banská Bystrica 10.8.2019 (v rámci upomínacieho konania o návrhu na vydanie platobného rozkazu) sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu 1.401,26 Eur spolu s úrokmi z omeškania 10% ročne z tejto sumy od 15.12.2014 do zaplatenia, zmluvnými úrokmi 23% ročne a náhradou trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 3. 8. 2007 bola medzi veriteľom - Poštová banka, a.s. a žalovaným v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver, a na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.659,70 EUR. Ďalej uviedol, že žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve, avšak v dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, resp. v zoznam platieb, v prípade, ak tieto boli poukázané po vystavení listiny Aktuálny stav úveru. Žalobca poukázal na to, že v zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka (žalovaného), predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva, a dodal, že pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku.

3. Žalobca ďalej uviedol, že právnym titulom, na základe ktorého si uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb.,

Obchodný zákonník s tým, že záväzok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Uzavrel, že v konaní je voči žalovanému uplatňovaná nesplatená istina úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 23 % a úroky z omeškania vo výške 10 % s tým, že úroky sú uplatňované odo dňa nadobudnutia pohľadávky od pôvodného veriteľa titulom postúpenia t. j. od 15.12.2014, a úhrady realizované žalovaným boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje.

4. Na záver žalobca dodal, že pohľadávka voči žalovanému so všetkými právami s ňou spojenými mu bola postúpená nasledovnými zmluvami: Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 uzavretá medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníkom. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a Bencont Investments, s.r.o. ako postupníkom. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom s tým, že aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca a predmetnými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie.

5. Pohľadávka bola voči žalovanému už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 15. 7. 2011, sp. zn. IBB0610169, právoplatným dňa 25. 7. 2011, vykonateľným dňa 29. 7. 2011 (pozn. súdu: v ktorom bol veriteľovi priznaný aj zmluvný úrok a úrok z omeškania) s tým, že dňa 25.7.2011 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Žalobca však vychádza zo skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútilnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku s tým, že na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odpierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. V tejto súvislosti napokon žalobca poukázal aj na viaceré právoplatné rozhodnutia, ktorými bol obdobný nárok ako je uplatňovaný v tomto konaní žalobcovi prisúdený, a to: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04.06.2018, sp. zn. 16Csp/249/2016, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 8Csp/226/2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 17Csp/181/2016, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 1Csp/180/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.02.2018, sp. zn. 16Csp/143/2016, rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 14.12.2017 sp. zn. 7Csp/208/2016, rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.03.2018, sp. zn. 6Csp/144/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 18.05.2018, sp. zn. 7Csp/130/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2018, sp. zn. 27Csp/108/2017, rozsudok okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.04.2018, sp. zn. 2Csp/91/2017, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 16.04.2018, sp. zn. 8Csp/115/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 09.04.2018, sp. zn. 21Csp/131/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2017, sp. zn. 13Csp/119/2016, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.06.2017, sp. zn. 10Csp/88/2016.

6. Na základe výzvy upomínacieho súdu zo dňa 31.8.2018 adresovanej žalobcovi (aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v súdom špecifikovanej časti, ktorej sa rozpor (s právnymi predpismi) netýka, t.j. v časti istiny vo výške 1.401,26 Eur a úroku z omeškania 8,05%ročne zo sumy 1.401,26 Eur od 1.12.2014 do zaplatenia) žalobca uviedol, že v nadväznosti na výzvu súdu v súlade s ust. § 8 zák. c. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti istiny a úroku z omeškania, čím v zmysle ust. § 8 ods. 1 uvedeného zákona vo zvyšnej časti zobrať návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

7. V zostávajúcej časti upomínací súd jeho návrhu vyhovel a platobný rozkaz vydal, tento sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, o čom upomínací súd žalobcu upovedomil a vyzval aby

navrhol pokračovanie v konaní, a keďže žalobca v stanovenej lehote navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, platobný rozkaz sa tým podľa § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. zrušil a upomínací súd túto vec postúpil na prejednanie tunajšiemu súdu.

8. Žalovaný sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava, a keďže sa súdu napriek viacnásobnému šetreniu nepodarilo zistiť adresu skutočného pobytu žalovaného a na takto zistenú adresu mu žalobu doručiť, súd podľa § 116 ods. 2 CSP následne zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, a podľa § 116 ods. 3 CSP po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia sa žaloba považovala za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Ďalšie písomnosti súd žalovanému doručoval v zmysle § 116 ods. 3 CSP na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP.

9. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho na to súd uznesením doručeným mu vyššie uvedeným postupom vyzval.

10. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strany sporu nedostavili, žalobca však svoju neúčasť ospravedlnil, a preto súd vec v zmysle ust. § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu, a prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

11. Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. Súd sa vo veci oboznámil so žalobou a vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinami, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov zistil podstatný skutkový stav v zhode s tým, ako ho vo svojej žalobe a jej prílohách popísal žalobca.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 2 písm. a),b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSU“) spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. V prejednávacom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Zo skutočností uvedených žalobcom však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa ZoSU, ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

16. Obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v ust. § 4 ods. 2 ZoSU, podľa ktorého v zmysle písm. g) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 4 ods. 4 ZoSU pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

18. V zmysle ust. § 4 ods. 5 ZoSU zároveň platí, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu), výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. V danom prípade je podľa obsahu žaloby predmetom konania iba vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, a žiadne zmluvné úroky (okrem zákonných úrokov z meškania) a poplatky (obvykle spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) si žalobca neuplatňuje, a preto sa súd osobitnými obsahovými náležitosťami tejto zmluvy (ich eventuálnymi nedostatkami) bližšie ani nezaoberal. Na margo toho však aj tak možno uviesť, že písomné vyhotovenie zmluvy obsahuje údaj o PRMN (vo výške 26,4 %) ako aj údaj o úrokovej sadzbe (23%).

22. Zo zisteného skutkového stavu pritom vyplýva, že právny predchodca žalobcu s poukazom na úverovú zmluvu poskytol žalovanému v jeho prospech peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 Eur, ktoré mu mal žalovaný vrátiť, a na úhradu ktorých tak mal nárok. Žalovaný mu však z tejto sumy časť istiny vo výške 1.401,26 Eur (42.214,30 Sk) nevrátil a je v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu, a keďže tento nárok žalobcu (postúpený mu podľa § 524 OZ od jeho právnych predchodcov) nebol v konaní nijako spochybnený, a súd nezistil žiadny zákonný dôvod, ktorý by bránil uplatniť alebo priznať žalobcovi vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov voči žalovanému, posúdil žalobu ako dôvodnú, a žalovanému uložil povinnosť na ich úhradu spolu so zákonným úrokom z omeškania z tejto sumy v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády Slovenskej uplatneným v súlade so zákonom za čas po ich splatnosti vo výške o osem percentuálnych bodov vyššej než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania.

23. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné úspešnému žalobcovi jemu vzniknuté trovy tohto konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva) v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášal sám, strany do skončenia konania netvrdili a ani súd nezistil. Strana, ktorá realizuje kroky k začatiu alebo trvaniu občianskeho súdneho konania, musí vždy zvážiť jeho začatie resp. obranu v ňom, a podľa všetkých okolností, priebehu konania a vyjadrení protistrany prípadne aj jeho predlžovanie resp. trvanie, a preto musí znášať aj dôsledky s tým spojené plynúce z jej procesného neúspechu v konaní. V súvislosti s eventuálnymi úvahami o aplikácii výnimočného ust. § 257 CSP súd prvého stupňa napokon poukazuje aj na výklad obsahovo obdobného ust. § 150 O.s.p. v rozhodnutí Ústavného súdu ČR pod sp. zn. IV. ÚS 3678/12, podľa ktorého „Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p., je nutné konštatovať, že sa jedná o procesné ustanovenie, ktorého použitie je výslovne na uvážení všeobecného súdu. Pokiaľ sa teda, či už obvodný alebo mestský súd rozhodol dané ustanovenie neaplikovať, nie je jeho povinnosťou toto akokoľvek zdôvodňovať. Dôvodom je tu predovšetkým tá skutočnosť, že ustanovenie § 150 O.s.p. je výnimkou zo všeobecného pravidla, a pokiaľ nedôjde k aplikácii tejto výnimky, platí pravidlo všeobecné. Inými slovami povedané, povinnosť odôvodnenia nákladového výroku z uhla pohľadu ustanovenia § 150 O.s.p. by nastala až v prípade, že by došlo k jeho aplikácii.“

25. Žalobca bol v konaní o svojej žalobe proti žalovanému úspešný v celom rozsahu, preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

neboli splnené procesné podmienky,
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.